

ד"ר וועדת המשמעת בהתאם לתקנות בריאות העם (עוסקים בסיעוד בבתי חולים) התשמ"ט-1988
ביחד עם תקנות 15-16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981

בעניין:

משרד הבריאות (להלן הקובל)

נגד

הגב' אולגה ניאזוב, [REDACTED]

נגד הנקבלת, הגב' אולגה ניאזוב, הוגשה קובלנה בגין גניבת עגילים מחולה שהייתה מאושפזת בבית חולים קפלן, במחלקה בה עבדה הנקבלת כאחות.

הנקבלת הודתה במיוחד לה כבר בפתח הדין אלא שלטענתה, בעת נטילת העגילים לא הייתה בליבה כוונה לשלילתם עולמית מהחולה אלא הייתה כאן התגלגלות אירועים שלא נתכוונה אליהם.

לטענת הנקבלת, הסירה את העגילים מאוזני החולה עקב כך שהפריעו לטיפול בה (משקפי חמצן שהורכו לחולה), שמה את העגילים בכיס החלוק שלה ואלה נשכחו שם עת יצאה בחיפזון מהמחלקה, בתום המשמרת על מנת שלא לאחר את האוטובוס.

לדבריה, עניין העגילים נשתכח ממנה לחלוטין, כך עד שהגיע טלפון מקצין הביטחון של בית החולים ואז זכרה כי העגילים נותרו בכיס החלוק אותו לקחה עימה, אף שאין הדבר נהוג, שוב עקב החיפזון.

בשלב זה, טענה הנקבלת, "נכנסה לחץ" ולכן זרקה את העגילים וחזרה לבית החולים בהתאם לדרישת קצין הביטחון.

רק בערב, כשסיפרה לבעלה את אירועי היום, הלך הוא לבדו לחפש את העגילים (לא ברור איך ידע היכן לחפש?!) ולא מצא אותם. הבעל, מר ניאזוב, העיד כי למחרת היום, שב למקום בו חיפש בערב ללא הצלחה וסיפר את הסיפור לבעל מסעדה בסביבה שאמר לו כי עובד שלו מצא את העגילים. וכך הוחזרו העגילים לבית החולים.

מאחר שהנקבלת הודתה בעבירה וצדדים טענו בפנינו אך ורק לעניין אמצעי המשמעת הראוי, הרי העלאת הטענה נועדה אך לצורך בקשת הקלה באמצעי המשמעת שיוטל עליה.

במצב דברים זה, אין אנו מדרשים להכריע בשאלת האחריות למעשה הגניבה, ומעבר לצורך ייאמר כי זריקת העגילים, לגרסת הנקבלת, עם קבלת שיחת הטלפון מהקב"ט שפנה אליה בעניין העגילים החסרים ודרש ממנה לחזור לבית החולים לצורך חקירה, ממלאה את יסוד השלילה מן הבעלים.

קשה להימנע מאמירה כי סיפור האירוע הנטען נשמע מפוקפק – אוסף מתמיה של נסיבות מהורדת העגילים מאוזני החולה ואי טיפול בהם בהתאם לנהלים (הפקדה אצל האחיות הראשית), היציאה הבהולה מבית החולים עם החלוק (שאמור להישאר בבית החולים בתום המשמרת) כשבאחד מכיסיו העגילים הנשכחים, זריקת העגילים ברגע שלמדה כי מחפשים אחרי העגילים וקצין הביטחון בתמונה (קרי יש תלונה) ולבסוף חיפוש העגילים שנזרקו בשטח פתוח ומציאתם למחרת כאמור לעיל.

מאחר שלא התבקשנו להכריע בעובדות האירוע והדברים נטענו שלא לעניין האחריות הרי עלינו לתת לנקבלת להנות מן הספק ולהניח כי תחילת המעשה בתום לב אך אנו מדגישים כי הנקבלת השלימה

אלת מעשה הגניבה עם זריקת העגילים. כך שבסופו של דבר ביצעה הנקבלת מעשה עבירה של גניבה.

השאלה העומדת אפוא לפנינו היא הכרעה מהו אמצעי המשמעת הראוי במקרה כזה?

בכ' הקובל טענה בפנינו כי מדובר באירוע חמור שיש בו ניצול מכוער של חולה חסר ישע ע"י מי שאמור לטפל בו וכי במעשה יש פגיעה כפולה בחולה ובאימון הציבור בכללו בבתי החולים ובסגל המטפלים ולכן עתרה לענישה מחמירה של 5 שנות התליית רישיונה של הנקבלת.

עו"ד ראזק, בכ' הנקבלת, לעומתה, טען כי מאחר שתחילת האירוע בשגגה והמשכו אינו תולדה של כוונת זדון אלא של לחץ אליו נכנסה הנקבלת, אין להתייחס לאירוע בחומרה יתרה כפי שנטען ע"י בכ' הקובל.

מעבר לכך, הפנה עו"ד ראזק לנסיבותיה האישיות של הנקבלת -

אחות מוסמכת, בשנות החמישים לחייה, אשר עבדה בבית החולים כאחות 13 במשך שנה ופוטרה מעבודתה מיד לאחר האירוע.

לטענת הנקבלת ובעלה שהעידו בפנינו לעניין זה, נכנסה הנקבלת לאחר האירוע למרה שחורה, מצבה הרפואי התדרדר (ואף הגיעה לבית חולים בחשש להתקף לב - הוגש מסמך), היא הסתגרה בביתה מחמת הבושה (האירוע פורסם בעיתונות המקומית) ובמשך תקופה של חודשים לא יצאה מביתה וכלתה את ימיה בדמעות. רק לאחר חודשים, הצליח בעלה לשכנעה להתגבר וכיום היא עובדת כאחות בקופת חולים ברמלה.

בכ' הנקבלת טען כי בגילה של הנקבלת התליית רישיונה לתקופה של 5 שנים משמעו הוצאתה ממעגל העבודה וכי זהו אמצעי קשה מדי לנוכח נסיבות האירוע ונסיבותיה האישיות ולכן עתרה להסתפק בנזיפה בלבד.

עתירה זו אינה מקובלת עלינו ויש בה התעלמות מוחלטת מהפגיעה באימון הציבור בכוחות הסיעוד בבתי החולים, הנגרמת ע"י מעשים מסוג זה.

בסופו של יום, לאחר שקילת כלל הנסיבות לחומרא ולקולא, לרבות נסיבות האירוע, נטילת העגילים וגם החזרתם, ונסיבותיה של הנקבלת ולאחר ששיווינו את כל אלה לעומת אינטרס הציבור והפגיעה באימון הציבור הנזקק לשירותי סיעוד בשעות קשות ובמצבים של חוסר אונים, מצאנו לנכון להמליץ על התליית רישיונה של הנקבלת למשך שנה.

מר שמוליק בן-טל, חבר
נציג הסתדרות האחים והאחיות

גב' רות רוטשטיין, יו"ר

עו"ד רחל שיבר, חברה
נציגת היועץ המשפטי לממשלה